

Ib Christensen (DR):

Alligevel, hr. formand, føler jeg mig fristet til en enkelt polemisk bemærkning, idet vi oplever, at der er socialistiske lande, der fører en meget restriktiv politik, netop efter kristeligt folkepartis ønske på dette område, mens der her i salen altså er et parti, som kalder sig liberalt, der støtter kristeligt folkeparti på dette område. Derfor har det nok noget mere at gøre med ægte liberalisme end med socialisme eller med nogle, der kalder sig liberale.

Det her er jo en slags mærkesag for kristeligt folkeparti, men så synes jeg, det er bedrøvende at konstatere, at man laver noget lovjask, for der er ikke overensstemmelse mellem forslagens ordlyd og bemærkningerne. Bemærkningerne går udelukkende på, at man vil beskytte børn og unge under 16 år, men forslaget tilsigter et generelt og totalt forbud uden undtagelse. Det er simpelt hen for dårligt, navnlig når man kun har kunnet samle sig sammen til at skrive så få linjer om en så principielt vidtrækkende sag som denne.

I Nordisk Råds juridiske udvalg har vi drøftet et tilsvarende forslag, og vi har også strejft et forslag om videokassettebånd. Vi behandlede ikke dette forslag, for det kom meget sent frem til sessionen. Det, man konkluderede, var, at man i hvert fald ville opfordre Nordisk Ministerråd til at koordinere de igangværende overvejelser og undersøgelser af mulighederne for at træffe forholdsregler mod videogrammer med grove og sadistiske voldsindslag. Det er alt. Der foreligger ikke nogen stillingtagen dertil – i modsætning til, hvad man kan få indtryk af ved at læse Kristeligt Dagblad i dag og hr. Steffensens udtalelser herom. Der foreligger bare en opmærksomhedshenvendelse om problemerne, foranlediget af, at den svenske regering pisket frem af en folkestemning var faret ud med et forbud.

Dette forslag kan passende paralleliseres med et andet forslag, vi har drøftet, hvor konklusionen hos det store flertal i Nordisk Råds juridiske udvalg var her op til sessionen: »Nordisk Råds juridiske udvalg indstiller, at man ikke foretager sig videre i anledning af medlemsforslaget om forbud mod volds pornografi.« Denne konklusion nåede man til bl. a. af følgende grunde – jeg citerer

fra betænkningen over medlemsforslaget, fortryk A 589/j, hvor der står på side 7:

»Et forbud alene mod volds pornografi må nemlig på forhånd påregnes at volde mindst lige så store afgrænsningsproblemer, som de tidligere generelle forbud mod pornografi gjorde. Det må anses for særdeles vanskeligt, hvis ikke umuligt, at definere volds pornografi så ensidigt og bestemt, at det kan antages, at et strafsanktioneret forbud herimod vil kunne påses overholdt effektivt i praksis.«

Der er simpelt hen sådanne afgrænsningsproblemer forbundet med det her, at det er umuligt at lovgive om det. Jeg vil hævde, at der om det forslag, jeg her har omtalt, faktisk kan siges det samme som om det forslag, der her er til debat. Derfor har jeg tilladt mig at citere af Nordisk Råds behandling af et andet forslag, men altså med tilsvarende sigte.

Vi finder ikke, at det tilkommer staten at være formynder for de enkelte familier. Vi finder ikke, at staten skal blande sig med sådanne forbud. Det drejer sig her om at forbyde noget, som folk i og for sig kun kan vise i deres egne hjem, samtidig med at man gennem TV dagligt får vold ind på livet, senest ved et forsøg på et præsidentmord, og i biografen er der rigelig adgang til at se al den slags for dem, der måtte ønske det.

Vi er altså imod og betragter det som et tilbageskridt ud over alle grænser, hvis et sådant forslag kan blive vedtaget, hvad det altså heller ikke kan, ser det ud til. Vi synes heller ikke, at det er særlig nordisk at prøve at lave noget her, blot fordi der er en henvisning til, at Nordisk Råd vedtog det. Men det gjorde man ikke. Man vedtog med 29 stemmer mod 28 et rekommandationsforslag af fru Nathalie Lind, men det viste sig, at det ikke var vedtaget, for der skulle et quorum til på 30 stemmer. Derfor måtte præsidenten for Nordisk Råd konstatere, at dette forslag ikke var vedtaget. Der ligger altså ikke nogen nordisk anbefaling bag det her – tværtimod.

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Jeg synes alligevel, det skal trækkes klart frem, vil jeg sige til hr. Ib Christensen, hvordan det ligger.

Det er fuldstændig rigtigt, det sagde jeg i mit første indlæg, at så at sige alle i Nordisk